

PROJECCIÓ

471

Antiga Audiència, divendres 8 de febrer de 2008

No basta una vida

Saturno Contro, Ferzan Ozpetek, 2007

Un grup d'amics que es troben a la porta dels 40 viuen intensament el valor de les seves emocions i sentiments, tant en l'amistat, l'amor o la separació.

La nova crisi dels quaranta?

Lorenzo i Davide són una parella que gaudeixen en la preparació de festes a casa seva per als seus amics. Gairebé tots són membres de la nova burgesia acomodada italiana (escriptors, publicistes, treballadors de la banca, psicòlegs, traductores...) que bordegen els quaranta i que, tot i tenir un relatiu èxit en els seus respectius camps professionals, ens deixen entreveure el seu devenir per les emocions i pels sentiments. Aquests pilars vitals donen sentit als seus valors de l'amistat, l'afecte i l'amor que es tenen els uns amb els altres.

Les diferents relacions, les experiències que existeixen entre ells, i l'amargor del dolor en tots els seus aspectes desenvolupen sinèrgies que els serveixen com a motor de canvi, tan interior com en la convivència amb els que els envolten, o de crisi: infidelitats, la separació, la vida de parella, la sexualitat, l'amor en tots els seus aspectes, l'amistat, l'humor i la tristesa, la vida i la mort, el gran buit de la soledat, la por a totes aquestes situacions...

Se'ns obre en aquesta drama la intimitat de tots ells, en què la privacitat s'esvaeix per mostrar-nos els canvis existencials i emocionals, els quals viuen amb desiguals resultats, sobretot quan aquests ni s'amaguen ni es neguen. És, doncs, una mirada a una societat que recerca noves maneres d'entendre la seva reflexió sobre la vida i a més, noves regles i dinàmiques per desenvolupar les relacions personals que tant els marquen. Un cop d'ull a les interaccions que tenim amb aquells que ens rodegen, i que, vulguem o no, ens marquen per sempre.

Una finestra a Ozpetek

Ferzan Ozpetek, un dels directors europeus actuals que millor parla dels sentiments tanca, amb aquest film, el seu cicle autobiogràfic que va començar amb dues de les seves anteriors pel·lícules: *El Hada ignorante* i *Hamam, el baño turco*. Tots aquests títols amaguen dintre experiències molt personals d'aquest realitzador d'origen turc, que defuig de missatges clars, temes d'actualitat o posicionaments polítics, sobretot

en els rerefons temàtics que acostuma a tractar, com ara la mort, les relacions (tant d'amistat com de parella) i l'homosexualitat (tema molt recurrent en gairebé tota la seva filmografia). Tot i que el drama sempre ha estat present en la globalitat de la seva obra, sempre ens ha deixat entreveure un fil d'esperança, i això dona la visió que la vida val la pena viure-la, tot i el dolor que de vegades patim.

Malauradament no tota la seva filmografia ha estat estrenada al nostre país, i aquest fet demostra com de vegades títols posteriors haurien de servir per descobrir joies amagades. Hauríem de culpar, doncs, a aquesta indústria que, de manera incomprendible, no ens deixa gaudir de tota l'obra d'un gran realitzador?

En aquest drama coral (amb petites pinzellades d'humor irònic), Ozpetek desenvolupa la psicologia dels personatges gràcies a un gran càsting d'actors, tant novells com veterans en les mans del director. L'elecció acurada dels actors ha estat un aspecte molt treballat en

la seva obra. Només d'aquesta manera aconseguirà en la seva filmografia que els personatges que s'interpreten no resultin massa tòpics o obvis, però sí reconeixibles en les actituds i comportaments, que se'ns faran ben propers a la nostra realitat quotidiana.

Un altre aspecte de vital importància en la seva obra és el gran treball de guió del tàndem Gianni Romoli – Ferzan Ozpetek. Més de 25 anys d'amistat i treball conjunt fan d'aquest equip un pilar bàsic en la creació d'aquestes històries tan dotades de sensibilitat, en què el que expressa el director – guionista es fa realitat d'una manera molt més acurada.

Tots aquests instruments permeten Ozpetek dotar al seu treball d'una gran elegància dramàtica per filmar la vida en si mateixa, tan en la seva gran bellesa com en la tristesa i en el dolor.

Així, doncs, el que veurem en aquest film és el desenvolupament de molts moments íntims rodats amb una gran sensibilitat. La sensibilitat d'un autor que ja està acostumat a fer-nos sentir, a fer-nos emocionar, cosa que no sempre passa en aquesta època en què el drama i el melodrama tenen tanta tendència ser confosos.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Ferzan Ozpetek
Productor: Gianni Romoli i Tilde Corsi
Guió: Gianni Romoli i Ferzan Ozpetek
Muntatge: Patrizio Marone
Fotografia: Gianfilippo Corticelli
Vestuari: Alessandro Lai
Música: Neffa
Productora: B & C Produzioni
Nacionalitat: Itàlia
Durada: 110 minuts

Actors

Stefano Accorsi: Antonio
Margherita Buy: Angelica
Pierfrancesco Favino: Davide
Luca Argento: Lorenzo
Ambra Angiolini: Roberta
Serra Yilmaz: Neval
Ennio Fantastichini: Sergio
Isabella Ferrari: Laura
Filippo Timi: Roberto
Michelangelo Tommaso: Paolo

Filmografia

2005
Cuore Sacro
2004
La ventana de enfrente
2001
El hada ignorante
1999
El último harén
1997
Hamam, el baño turco